

Dosarul nr.3ra-730/22
2-19203858-01-3ra-22072022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud.: T. Avasiloiu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.: A. Minciuna, E. Palanciuc, V. Negru)

Î N C H E I E R E

25 ianuarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității și a recursului depus de Olga Maluda, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Consiliul Superior al Magistraturii împotriva Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, persoană terță Olga Maluda cu privire la anularea deciziei nr.185/19 din 29 noiembrie 2019,

împotriva deciziei din 20 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admisă cererea de apel depusă de Consiliul Superior al Magistraturii, s-a casat integral hotărârea din 02 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și s-a emis o decizie nouă prin care s-a admis acțiunea depusă de Consiliul Superior al Magistraturii,

c o n s t a t ă :

La 24 decembrie 2019, Consiliul Superior al Magistraturii a formulat cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, persoană terță Olga Maluda cu privire la anularea deciziei nr.185/19 din 29 noiembrie 2019.

În motivarea acțiunii a invocat că la 23 mai 2019, în adresa Consiliului Superior al Magistraturii a parvenit sesizarea Olgăi Maluda, înregistrată sub nr.536p/m, întocmită în limba rusă, prin care și-a expus dezacordul cu hotărârile adoptate de Judecătoria Chișinău sediul Buiucani, Curtea de Apel Chișinău și Curtea Supremă de Justiție, în cazul unui litigiu de muncă, deoarece consideră că la examinarea cauzei au fost încălcate normele de drept material și procesual, termenele de examinare a cauzei, precum și limba de desfășurare a procesului.

Prin decizia Inspecției judiciare de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr.536s-536p/m din 5 iunie 2019 a fost respinsă sesizarea declarată de Olga Maluda cu privire la atragerea la răspundere disciplinară a judecătorului Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani, Violeta Chiselița, judecătorilor Curții de Apel Chișinău, Minciuna

Anatolie, Mihaila Viorica și Victoria Sîrbu, a judecătorilor Curții Supreme de Justiție, Ala Cobăneanu, Dumitru Mardari, Luiza Gafton, ca neîntemeiată.

La 07 iunie 2019, Consiliul Superior al Magistraturii a expediat pentru informare Olgăi Maluda copia deciziei cu privire la respingerea sesizării/plângerii pe 8 file, parvenită în adresa Consiliului Superior al Magistraturii la 23 mai 2019 înregistrată cu nr.536 p/m.

Reclamantul menționează că, recepționând decizia la 13 iunie 2019, Olga Maluda, la 04 septembrie 2019, a depus o cerere, întocmită în limba rusă, în adresa Consiliului Superior al Magistraturii, înregistrată sub nr.3217m, prin care a indicat că a recepționat decizia în limba de stat, altă limbă decât cea în care a depus sesizarea, limba pe care nu o posedă, deși este cetățean a Republicii Moldova și se află pe teritoriul acestei țări. Aceasta a invocat că i se încalcă drepturile garantate de Constituția Republicii Moldova și art.6 CEDO, astfel că autoritatea publică, este obligată să expedieze răspuns la cerere/sesizare/plângere în limba în care a fost depusă aceasta, și anume, în limba rusă, pe care o posedă. Totodată, a solicitat revizuirea tuturor cererilor depuse și expedierea actelor în limba pe care o posedă.

Prin răspunsul Consiliului Superior al Magistraturii nr.2171 m/i din 09 septembrie 2019 (întocmit în limba rusă), Olga Maluda a fost informată că contestația asupra deciziei nr.536s-536p/m din 05 iunie 2019 a Inspecției judiciare de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii a fost înregistrată și a fost repartizată spre examinare Completului de examinare a contestațiilor nr.2, iar data de examinare a acesteia va fi publicată pe pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii.

Cu referire la traducerea deciziei Inspecției judiciare de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr.536s-536p/m din 5 iunie 2019, i-a fost comunicat că în conformitate cu legislația Republicii Moldova, acestea sunt adoptate în limba de stat, fără obligația de a traduce conținutul acesteia într-o altă limbă. S-a mai indicat că în statele de personal a Consiliului Superior al Magistraturii, nu se regăsește funcția de interpret, însă Olga Maluda nu este lipsită de dreptul de a se adresa personal unui birou de traduceri. De asemenea, a fost informată despre faptul că cererea privind traducerea deciziei în limba rusă, urmează a fi respinsă.

La 12 decembrie 2019, în adresa Consiliului Superior al Magistraturii a parvenit decizia Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității din 29 noiembrie 2019, cauza nr.185/19, la plângerea Olgăi Maluda precum că a fost discriminată pe criteriu de limbă în exercitarea unui drept prevăzut de lege.

Reține autoritatea reclamantă că prin decizia Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității s-a decis că neasigurarea acomodării rezonabile a necesităților lingvistice în cadrul interacțiunii cu instituțiile publice constituie discriminare pe criteriul de limbă în exercitarea dreptului de a primi răspuns în limba adresării. S-a indicat că Consiliul Superior al Magistraturii va asigura prezentarea răspunsului petiționarei în limba în care a fost formulată adresarea. La fel, s-a decis că Consiliul Superior al Magistraturii va întreprinde măsurile necesare pentru a asigura tuturor persoanelor cu care interacționează exercitarea dreptului de a primi răspuns în limba adresării. Consiliul Superior al Magistraturii va informa despre măsurile întreprinse în vederea executării recomandărilor în termen de 30 de zile de la momentul

recepționării prezentei decizii. S-a indicat că decizia poate fi contestată în decurs de 30 de zile de la data comunicării, la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani.

Consiliul Superior al Magistraturii nefiind de acord cu decizia menționată, a invocat următoarele norme de drept art.2 alin.(2), art.3, art.17, art.20, art.39, art.93, art.189 alin.(1) și (2), art.194, art.195, art.206 alin.(1) lit.a și (2), art.207 alin.(1), art.219 din Codul administrativ și art.53 alin.(1) din Constituția Republicii Moldova.

De asemenea, a notat că exigențele legale cu privire la admisibilitatea acțiunii au fost respectate de Consiliul Superior al Magistraturii, în special condițiile ce vizează respectarea termenului de înaintare a acțiunii în contencios administrativ prin prisma Codul administrativ.

Consideră reclamantul că, decizia emisă la 29 noiembrie 2019 de Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, pe cauza nr.185/19, este ilegală și neîntemeiată, susceptibilă anulării, or, totodată remedierea dreptului încălcat poate avea loc doar în asemenea manieră.

La acest capitol, a făcut referire la prevederile art.26 Cod administrativ, art.118 din Constituția Republicii Moldova și art.9 din Legea cu privire la organizarea judecătorească.

Astfel, reglementările invocate au fost reluate și incorporate în textul legilor procedurale, fiind coroborate cu tratatele internaționale. Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, care nu impun condiții privind limba în care se desfășoară procesul, prezumând că ședința de judecată se desfășoară în limba națională a statului.

Consiliul a relevat că în conformitate cu art.13 din Constituție, limba de stat a Republicii Moldova este limba moldovenească, funcționând pe baza grafiei latine, care în lumina Hotărârii Curții Constituționale a Republicii Moldova nr.36 din 05 decembrie 2013, urmează a fi înțeleasă ca limba română, respectiv, caracterul oficial al limbii instituie obligativitatea utilizării acesteia în raporturile cetățenilor cu autoritățile statului, în această limbă fiind redactate și aduse la cunoștința publică toate actele oficiale ale statului.

Totodată, remarcă că prin hotărârea din 04 iunie 2018 a Curții Constituționale, a fost constatată desuetudinea Legii nr.3465 din 01 septembrie 1989 cu privire la funcționarea limbilor vorbite pe teritoriul RSS Moldovenești, unde Curtea Constituțională a notat că conform art.74 alin.(1) din Legea nr.100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative, efectul constatării desuetudinii unei legi presupune încetarea acțiunii sale, tot așa cum se întâmplă în cazul abrogării ei.

Conchide reclamantul că, procedura judiciară poate fi efectuată în altă limbă, însă documentele procesuale judiciare se întocmesc în mod obligatoriu și în limba prevăzută de legislație, iar cetățenii care nu posedă sau nu vorbesc limba prevăzută de legislație au dreptul să se exprime în limba maternă în cadrul procedurilor judiciare, chiar și în ipoteza în care cunosc limba de stat, fiind un beneficiu legal acordat acestora.

Cu referire la prevederile art.21, art.29, art.30 alin.(2), art.31, art.118, art.119, art.137, art.225 din Codul administrativ, Consiliul menționează că analizând minuțios conținutul deciziei Consiliului din 29 noiembrie 2019 se scot în evidență multiple vicii de natură Juridică și încălcări care în mod indubitabil determină anularea acesteia, și

anume, nu se desprinde niciun motiv concludent, pertinent, consistent și plauzibil în susținerea asigurării prezentării răspunsului petiționarei în limba în care a fost formulată adresarea, în concordanță cu art.31 și 118 ale Codului administrativ.

Consideră că Decizia din 29 noiembrie 2019 a Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității este fundamentată pe circumstanțe abstracte, evazive și declarative, nu conține temeiurile adoptării unei astfel de decizii, fiind citate doar norme de drept, nefiind indicată urmează sau nu respectată procedura prealabilă în sensul art.162 al Codului administrativ. Or, pe lângă indicarea normelor de drept, decizia urmează să conțină materialele cercetate și concluzia Consiliului.

Prin urmare, decizia din 29 noiembrie 2019 a Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității nu este certă în conținutul ei și limitele temporale de acțiune, iar dreptul discreționar a fost exercitat fără a se lua în considerare faptele relevante.

Invocă că deși, Consiliul a făcut referire în contextul deciziei contestate precum că temeiul juridic în emiterea acesteia a constituit art.1-3 și art.15 alin.(4) din Legea nr.121/2012 și pct.61 al Regulamentului aprobat prin Legea nr.298/2012, acesta nu dispune de competența de a adopta decizii în vederea stabilirii caracterului discriminatoriu al Legii. Atribuțiile Consiliului trebuie să se limiteze la stabilirea faptelor, adică acțiunilor sau inacțiunilor care poartă un caracter discriminatoriu.

Sub alt aspect, reclamantul face trimitere la pct.39 și 40 din Hotărârea nr.17 din 04 iunie 2018 pentru controlul constituționalității unor prevederi referitoare la funcționarea limbilor vorbite pe teritoriul Republicii Moldova și a art.4 alin.(2) din Codul jurisdicției constituționale, unde se indică că Curtea a notat că autoritățile statale sunt perfect îndreptățite să promoveze cunoașterea și utilizarea limbii oficiale, adică a limbii române, și să-i asigure protecția, fără constrângeri (a se vedea mutatis mutandis, pct.40 din Opinia Comisiei de la Veneția privind Legea limbii de stat a Republicii Slovace nr.555/2009 din 08 octombrie 2010).

La fel, notează că protecția și promovarea limbii oficiale garantează dezvoltarea identității comunității statale și asigură comunicarea dintre și în cadrul părților constitutive ale populației. Posibilitatea cetățenilor de a utiliza limba oficială oriunde în țară permite evitarea unei discriminări în regiunile în care minoritățile sunt majoritare. Cunoașterea limbii oficiale este importantă și din perspectiva persoanelor care aparțin de minoritățile naționale.

De altfel, Raportul explicativ al prevederilor Convenției-cadru pentru protecția minorităților naționale, intrată în vigoare pentru Republica Moldova pe 01 februarie 1998, raport în care este comentat articolul 14 § 3 din Convenție, menționează că „cunoașterea limbii oficiale constituie un factor favorabil coeziunii și integrării sociale”.

Mai mult, reține că deși cutumă, Carta Europeană a limbilor regionale sau minoritare constituie pentru autoritățile Republicii Moldova o sursă de drept (a se vedea articolul 38 din Convenția din 23 mai 1969 cu privire la dreptul tratatelor, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993), Preambulul acesteia prevede că „protecția și încurajarea limbilor regionale sau minoritare nu trebuie să se facă în detrimentul limbilor oficiale și a necesității de a le însuși”.

Astfel, Curtea a subliniat că Declarația de Independență a Republicii Moldova a anunțat aderarea la Carta de la Paris pentru o nouă Europă. Prin urmare, salvagardarea drepturilor lingvistice ale minorităților naționale din Republica Moldova face parte din identitatea sa constituțională, concluzie pe care Curtea a dedus-o din considerentele Hotărârii sale nr.36 din 05 decembrie 2013, § 86. În acest sens, noua ordine constituțională a Republicii Moldova, instituită prin adoptarea Constituției din 1994, fie trebuie să recunoască deplina efectivitate a Declarației de Independență, fie trebuie să nu o facă deloc. Curtea a hotărât că Declarația de Independență este definitorie pentru ordinea constituțională a Republicii Moldova, în întregul ei.

În aceeași ordine de idei, Consiliul evidențiază că în decizia *Ivanov v. Finlanda*, pronunțată de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului la 29 mai 2002, cu privire la existența unei așa-zise discriminări pe criteriu de limbă, din partea unor judecători (cererea nr.53054/99), cerințele invocate de violarea art.6 § 1 CEDO dreptul la un proces echitabil și art.14 interzicerea discriminării pe criteriu de limbă, au fost declarate inadmisibile. Respectiv, Curtea a reamintit că ține în primul rând de autoritățile naționale, în special de instanțele de judecată, să rezolve problemele de interpretare a legislației naționale. Rolul Curții se limitează la a evalua dacă efectele unei asemenea interpretări sunt compatibile cu Convenția. Curtea a notat că regulile privind limba în care trebuie redactate contestațiile sunt concepute, fără îndoială, pentru a asigura administrarea corespunzătoare a justiției și respectarea principiului certitudinii juridice. Totodată, normele în discuție sau aplicarea lor nu trebuie să împiedice justițiabilii să facă uz de un remediu disponibil.

Totodată, reține că în cauza vizată, CtEDO a ajuns la concluzia că lipsește indiciu potrivit căruia reclamanta a fost discriminată pe criterii de cetățenie. Drept urmare, Curtea nu a reținut existența vreunui indiciu conform căruia Tribunalul nu i-ar fi oferit reclamantei posibilitatea examinării cererii sale, depuse în limba rusă. Reclamanta fusese liberă să introducă o nouă acțiune, atât timp cât aceasta era formulată în una din limbile oficiale din Finlanda. Or, Curtea a notat că, deși reclamanta nu beneficia de un drept absolut la gratuitatea asistenței juridice, ea putea solicita subvenționarea asistenței, precum și numirea unui avocat care cunoștea una din limbile oficiale.

Raportând în speță, normele legal citate, reclamantul consideră că decizia Consiliului este una neîntemeiată, deoarece contravine atât Legii fundamentale a Republicii Moldova, cât și a actelor internaționale.

În temeiul art.224-225 Cod administrativ, solicită anularea deciziei Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității din 29 noiembrie 2019, cauza nr.185/19.

Prin hotărârea din 02 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost respinsă cererea de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ depusă de Consiliul Superior al Magistraturii împotriva Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, persoană terță Olga Maluda cu privire la anularea deciziei nr.185/19 din 29 noiembrie 2019.

Instanța de fond a apreciat că decizia nr.185/19 din 29 noiembrie 2019 a Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității privind constatarea discriminării, este una legală.

Prima instanță a notat că expedierea deciziei Inspecției judiciare de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr.536s-536p/m din 05 iunie 2019 în limba de stat, în contextul în care plângerea petiționarei a fost depusă în limba rusă, contravine art.12 alin.(1) din Legea nr.382/2001 cu privire la drepturile persoanelor aparținând minorităților naționale și statutul juridic al organizațiilor lor. La fel, contravine art.12 alin.(1) din Legea nr.382/2001 și răspunsul Consiliului Superior al Magistraturii nr.2171 m/i din 09 septembrie 2019 (întocmit în limba rusă), prin care s-a refuzat petiționarei traducerea deciziei Inspecției judiciare de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 536s-536p/m din 05 iunie 2019 în limba rusă.

Totodată, instanța de fond a respins argumentul Consiliului Superior al Magistraturii privind lipsa unui stat de personal care să asigure traducerea actelor emise de Consiliul Superior al Magistraturii menționat în unul din răspunsurile sale.

Invocând netemeinicia și ilegalitatea hotărârii primei instanțe, la 07 iulie 2021, Consiliul Superior al Magistraturii a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond, iar la 23 decembrie 2021 a prezentat motivarea apelului solicitând admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii din 02 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 20 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă cererea de apel depusă de Consiliul Superior al Magistraturii.

S-a casat integral hotărârea din 02 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și s-a emis o nouă decizie prin care: s-a admis acțiunea depusă de Consiliul Superior al Magistraturii împotriva Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, persoană terță Olga Maluda cu privire la anularea deciziei nr.185/19 din 29 noiembrie 2019.

S-a anulat decizia nr.185/19 din 29 noiembrie 2019 a Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității (f.d.179, 180-200, vol.II).

Instanța de apel a apreciat că hotărârea instanței de fond este neîntemeiată, a fost adoptată cu aprecierea eronată a probelor administrate și aplicarea eronată a normelor de drept material.

Instanța ierarhic inferioară a reținut că, în motivarea soluției sale, Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității a invocat că tratamentul mai puțin favorabil, în speța examinată, reiese din faptul că drepturile prevăzute de lege persoanelor aparținând minorităților naționale, în acest caz nu au fost respectate. În situația în care, reclamatul prezintă răspunsul în limba de stat la adresarea formulată în limba rusă, creează dificultăți petiționarei în a înțelege conținutul răspunsului, dar și măsurile care urmează a fi întreprinse ulterior. În viziunea Consiliului, situația persoanelor aflate în circumstanțe analogice este diferită, în sensul că la orice adresare în limba de stat se răspunde în limba adresării și nu în limba pe care instituția publică o consideră oportună.

La acest aspect, instanța de apel a punctat art.14 al CEDO, care prescrie interdicția discriminării după cum urmează: exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta Convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație.

Totodată a fost reținut că, potrivit jurisprudenței CtEDO, discriminarea reprezintă tratamentul diferențiat, fără o justificare obiectivă și rezonabilă, a persoanelor aflate în situații analoage sau relevant similare. Articolul 14 al Convenției sugerează obligația negativă a statului de a nu admite nicio formă de discriminare nejustificată a persoanelor aflate sub jurisdicția sa. Problema dacă persoanele au fost tratate diferit față de alte persoane, în circumstanțe similare, poate fi înțeleasă ca presupunând două elemente: 1. dacă a existat un tratament diferențiat în ceea ce privește dreptul substanțial în discuție între reclamant, pe de o parte, și alte persoane, pe de altă parte; 2. dacă persoanele alese pentru comparație s-au aflat sau se află într-o situație analoagă ori relevant similară cu cea a reclamantului.

Tratamentele diferențiate sunt supuse unui test de justificare rezonabilă și obiectivă. Există mai multe elemente în acest test: 1) dacă statul a oferit o justificare; 2) dacă tratamentul diferențiat urmărește un scop sau niște scopuri legitime; 3) în caz afirmativ, (a) dacă obiectivul este suficient de important pentru a justifica limitarea unui drept fundamental; (b) dacă măsurile sunt destinate să îndeplinească obiectivul rațional referitor la acest drept; și (c) dacă mijloacele utilizate pentru a încălca dreptul sau libertatea nu depășesc necesarul pentru atingerea obiectivului.

În aplicarea testului de justificare obiectivă și rezonabilă, statele se bucură de o marjă de apreciere pentru a evalua dacă și în ce măsură deosebiriile din situațiile similare justifică un tratament diferențiat în drept.

Dispozițiile art. 1-4 ale Legii nr.382 din 19 iulie 2001 cu privire la drepturile persoanelor aparținând minorităților naționale și la statutul juridic al organizațiilor lor, prevăd că în sensul prezentei legi, prin persoane aparținând minorităților naționale se înțeleg persoanele care domiciliază pe teritoriul Republicii Moldova, sunt cetățeni ai ei, au particularități etnice, culturale, lingvistice și religioase prin care se deosebesc de majoritatea populației - moldoveni - și se consideră de altă origine etnică.

Orice persoană aparținând unei minorități naționale are dreptul să aleagă liber dacă aparține minorității respective sau nu. Această alegere sau exercitare a drepturilor legate de ea nu trebuie să pună persoana într-o situație nefavorabilă.

Relațiile care apar în contextul exercitării drepturilor și libertăților aferente apartenenței la o minoritate națională sunt reglementate de Constituția Republicii Moldova, de prezenta lege, de alte acte legislative, precum și de tratatele și acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte.

Statul garantează persoanelor aparținând minorităților naționale dreptul la egalitate în fața legii și la protecție egală în fața legii. Orice discriminare din motivul apartenenței la o minoritate națională este interzisă.

În baza art.12 alin.(1) al aceleiași Lege, persoanele aparținând minorităților naționale au dreptul de a se adresa în instituțiile publice oral și în scris, în limba moldovenească sau rusă, și de a primi răspuns în limba în care au formulat adresarea.

În corespundere cu prevederile art.23 alin.(3) Cod administrativ, atât în cadrul procedurii administrative, cât și în cadrul procedurii de contencios administrativ sau ca rezultat al acestora, nicio persoană nu poate beneficia de privilegii, nu poate fi dezavantajată, lipsită de drepturi sau scutită de obligații pe motiv de rasă, origini

familiale, sex, limbă, cetățenie, apartenență etnică, religie, convingeri politice sau ideologice, educație, situație economică, condiție socială.

Potrivit art.26 Cod administrativ, limba de procedură în fața autorităților publice și a instanțelor de judecată competente este cea prevăzută de legislație.

Din dispozițiile legale citate supra instanța de apel deduce indubitabil că realizarea oricăror acțiuni ce ar atesta discriminarea unei persoane, inclusiv pe criteriu de limbă, este interzisă.

Totodată, acest aspect al vieții sociale, fiind unul sensibil, urmează a fi tratat cu suficiență certitudine și într-o manieră ce ar permite atât contracararea oricărei tentative de discriminare, dar și neadmiterea unor abuzuri în detrimentul scopului legii și interesului public.

Raportând cadrul legal menționat asupra circumstanțelor din speță, instanța de apel nu a stabilit pretinsul tratament diferențiat al persoanei, notând în acest sens că, în condițiile în care dreptul încălcat invocat în decizia contestată a intimatului, al petiționarei rezidă din dispozițiile art.12 alin.(1) al Legii nr.382 din 19 iulie 2001 cu privire la drepturile persoanelor aparținând minorităților naționale și la statutul juridic al organizațiilor lor, intimatul avea obligația să stabilească dacă refuzul apelantului Consiliului Superior al Magistraturii, expus în scrisoarea nr.2171 m/i din 09 septembrie 2019, de a fi tradus în limba rusă s-a bazat sau nu pe faptul că petiționara ar aparține vreunei minorități naționale, precum și să stabilească această apartenență, concluzie ce rezidă din aceea că dreptul invocat de intimat ca fiind încălcat este acordat de legea nominalizată persoanelor care aparțin minorităților naționale.

Însă, în urma examinării deciziei contestate instanța ierarhic inferioară a constatat că intimatul nu a constatat dacă petiționara Olga Maluda aparține sau nu unei minorități naționale, astfel de apartenențe nefiind specificate nici în plângerea petiționarei, astfel a constatat că în speță fapta discriminatorie imputată Consiliului Superior al Magistraturii prin încălcarea dreptului la primirea unui răspuns în limba în care a fost adresată petiția, garantat persoanei ce aparține unei minorități naționale, nu este confirmată.

Mai mult decât atât, în actul administrativ contestat nu sunt motivate și indicate, întrunirea celor trei elemente de bază pentru existența unui fapt de discriminare, și anume: dreptul încălcat; criteriul protejat, și tratamentul diferențiat în situații similare. Consiliul a indicat despre criteriul protejat (limba), dar la caz pe lângă lipsa dreptului afectat (îngrădit) nu a indicat nici tratamentul diferențiat la care ar fi fost expusă petiționara, în situații similare cu alte persoane.

Astfel, instanța ierarhic inferioară a notat că în lipsa discriminării în sine, nu poate fi considerată discriminare pe criteriu de limbă, care la caz, nu întrunește nici un element ce ar indica „comportament nedorit care conduce la crearea unui mediu intimidant, ostil, degradant, umilitor sau ofensator, având drept scop sau efect lezarea demnității unei persoane pe baza criteriilor stipulate de prezenta lege”, în sensul art. 2 al Legii nr.121/2012.

La 25 mai 2022, Olga Maluda a depus recurs motivat în limba rusă împotriva deciziei din 20 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, ulterior la 05 iulie 2022, a mai depus un recurs suplimentar, de asemenea în limba rusă, împotriva deciziei instanței de

apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe (f.d.238-244, vol.II; 1-7, 55 vol.III).

La 03 mai 2022, prin intermediul poștei electronice, Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității a depus recurs nemotivat împotriva deciziei instanței de apel, ulterior, la 28 iulie 2022 a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei instanței de apel solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei din 20 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, cu emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii formulate de Consiliul Superior al Magistraturii, prin urmare să fie menținută hotărârea primei instanțe (f.d.247, vol.II; 123-125, vol.III).

În susținerea recursului și-a manifestat dezacordul cu concluzia Curții de Apel Chișinău referitoare la faptul că ședința de audieri din 28 noiembrie 2019, la care a fost examinată plângerea Olgăi Maluda, a avut loc cu încălcarea cerinței privind cvorumul necesar.

Pct.11 din Regulamentul citat mai sus stipulează necesitatea întrunirii unui cvorum pentru ședințele de deliberări. În cazul absenței președintelui, ședința este prezidată de un membru desemnat de acesta sau, după caz, de un membru ales la ședință. Această prevedere stipulează că, de regulă, ședința în care se cere cvorumul este prezidată de către președinte și doar în lipsa lui - de un alt membru, care se alege în ședință de ceilalți membri.

Aceste operațiuni administrative sunt specifice ședințelor de deliberare, în cadrul cărora membrii, în lipsa părților, soluționează dosarele. Or, în ședințele de audieri, regula este că acestea se prezidează de către membrul raportor.

Astfel, prezența unui număr de cel puțin 4 membri ai Consiliului este necesar doar pentru ședințele de deliberare ale Consiliului și nu pentru cele de examinare a plângerilor (ședințe de audieri).

A mai subliniat că, la ședința de examinare a plângerii, au fost respectate prevederile procedurale.

Consiliul Superior al Magistraturii urma să prezinte opinia și probele care ar dovedi că fapta invocată în plângere nu constituie discriminare. Examinând argumentarea adusă de către intimat, Consiliul a reținut că pentru a combate prezumția discriminării, intimatul urma să justifice și să prezinte probe precum că faptele invocate nu constituie discriminare. Altfel spus, intimatul a eșuat să combată prezumția discriminării care a fost instituită or, practica Curții Europene a Drepturilor Omului (printre multe altele, a se vedea cauza D. H. și alții contra Republicii Cehe par. 82-84, par. 177, cauza Chassagnou și alții contra Franței par. 91-92, cauza Timishev contra Rusiei par. 57) prevăd o regulă specială referitor la sarcina probei în litigiile privind discriminarea, și anume: sarcina probei trece la reclamat atunci când petiționara prezintă dovezi din care se poate prezuma că a existat un tratament discriminatoriu.

Recurentul consideră că instanța de apel nu a pătruns în esența speței și a părții de motivare a deciziei adoptate pe cauza nr.185/19.

Totodată a atenționat că în pofida faptului că Legea nr.3465/1989 cu privire la funcționarea limbilor vorbite pe teritoriul RSS Moldovenești a fost declarată desuetă, obligația de a răspunde în limba adresării rămâne în vigoare. Era de datoria Consiliului

Superior al Magistraturii să creeze condiții optime ce ar fi asigurat Olgăi Maluda realizarea dreptului de a primi răspunsul la petiție în limba adresării, adică în limba rusă.

Pe lângă faptul că Consiliul Superior al Magistraturii a refuzat să traducă actul în limba rusă, acesta nu a comunicat dacă a întreprins acțiuni în vederea comunicării actelor administrative în limba rusă Olgăi Maluda.

Prin urmare, Consiliul Superior al Magistraturii a eșuat să întreprindă măsuri de acomodare rezonabilă a necesităților lingvistice a petiționarei în cauza nr.185/19, motiv pentru care, a considerat că faptele examinate constituie discriminare.

În conformitate cu art.244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art.245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 20 aprilie 2022 (f.d.179, 180-200, vol.II).

Materialele cauzei atestă că, la 21 aprilie 2022, prin intermediul poștei electronice, Curtea de Apel Chișinău a notificat recurentului Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității copia dispozitivului deciziei recurate (f.d.202, vol.II).

La 03 mai 2022, prin intermediul poștei electronice, Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 20 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f.d.247, vol.II).

Potrivit materialelor cauzei, la 29 iunie 2022, Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității a recepționat copia deciziei motivată a instanței de apel (f.d.248, vol.II).

La 28 iulie 2022, Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității a depus recurs motivat împotriva deciziei din 20 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei din 20 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, cu emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii formulate de Consiliul Superior al Magistraturii, prin urmare să fie menținută hotărârea primei instanțe (f.d.123-125, vol.III).

Astfel, instanța de recurs constată că Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității a depus recursul cu respectarea termenilor stipulați de art.245 din Codul administrativ.

La 27 iulie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Consiliului Superior al Magistraturii copia recursului depus de Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității și a recursului depus de Olga Maluda, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d.100, vol.III).

La 02 august 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Consiliului Superior al Magistraturii și Olgăi Maluda copia recursului motivat depus de Consiliul

pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității împotriva deciziei instanței de apel, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d.129, vol.III).

La 02 septembrie 2022, Consiliul Superior al Magistraturii a depus referință, solicitând să fie declarat inadmisibil recursul depus de Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității și recursul depus de Olga Maluda împotriva deciziei instanței de apel, sau după caz, respingerea recursurilor menționate ca fiind neîntemeiate (f.d.131-133, vol.III).

Suplimentar, în susținerea referinței a mai indicat că de către instanța de apel au fost elucidate toate circumstanțele importante ale cauzei, normele de drept fiind aplicate corect, iar argumentele recurenților poartă un caracter declarativ.

La 21 octombrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității și Olgăi Maluda copia referinței depuse de Consiliul Superior al Magistraturii, pentru informare (f.d.136, vol.III).

Prin încheierea din 09 noiembrie 2022 a Curții Supreme de Justiție s-a acordat termen recurentei Olga Maluda pentru prezentarea la Curtea Supremă de Justiție a cererii de recurs motivată împotriva deciziei din 20 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, redactată cu traducere în limba de stat, până la data de 21 noiembrie 2022, ora 17:30.

De asemenea, instanța de recurs a explicat recurentei Olga Maluda că în cazul neînlăturării în termenul stabilit de instanța de recurs a neajunsurilor constatate la depunerea cererii de recurs, acesta va fi declarat inadmisibil.

La 21 noiembrie 2022, Olga Maluda a depus o cerere, de asemenea în limba rusă, prin care își manifestă dezacordul vis-a-vi de încheierea din 09 noiembrie 2022 a Curții Supreme de Justiție, care i-a fost comunicată în limba română.

Ulterior, Olga Maluda a mai depus cereri, de asemenea, formulate în limba rusă, prin care își manifestă dezacordul față de acțiunile instanțelor de judecată care au examinat un alt litigiu intentat la acțiunea Olgăi Maluda.

Examinând recursul depus de Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității și a recursului depus de Olga Maluda în raport cu materialele cauzei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție le consideră inadmisibile, din următoarele motive.

Referitor la recursul depus de Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că, în conformitate cu art.246 alin.(1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin.(2) din art.246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct.45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141,§39).

La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi

conforme cu cerințele articolului 6§1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, §31, Seria A, nr.212-A).

Referitor la recursul depus de Olga Maluda, instanța de recurs consideră că urmează a fi declarat inadmisibil din considerentele ce succed.

În conformitate cu art.246 alin.(1), (2) lit.f) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere. Recursul se declară inadmisibil în special când: cererea de recurs nu corespunde cerințelor stabilite la art.244 alin.(2), art.233 alin. (1) și (2) și art. 234 alin.(2) și recurentul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de Curtea Supremă de Justiție.

În corespundere cu dispozițiile art.244 alin.(2) din Codul administrativ, pentru procedura de recurs se aplică corespunzător prevederile Cap.III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Totodată, art.231 alin.(2) din cap.III din cartea a treia din Codul administrativ, stipulează că pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap.II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

În corespundere cu art.213 din Codul administrativ, dacă cererea de chemare în judecată nu corespunde prevederilor art.211 alin.(1) și (2) și ale art.212 alin.(1), judecătorul stabilește reclamantului un termen pentru înlăturarea neajunsurilor. Dacă reclamantul a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanță, cererea se consideră depusă la data inițială.

Conform art.235 coroborat cu art.244 alin.(2) din Codul administrativ, dacă cererea de recurs nu corespunde cerințelor prevăzute la art.233 alin.(1) și (2) și art.234 alin.(1), judecătorul stabilește recurentului un termen pentru înlăturarea neajunsurilor. Dacă recurentul a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanță, cererea de recurs se consideră depusă la data inițială.

La rândul său, prevederile art.236 alin. (2) din cap. III din cartea a treia Cod administrativ indică că, apelul se declară inadmisibil în special când: a) hotărârea în fond nu poate fi contestată cu apel; b) apelul este depus în mod repetat; c) apelul este depus de o persoană neîmpuțernită; d) apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art.232 alin.(1); e) motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.232 alin.(2); f) cererea de apel nu corespunde cerințelor stabilite la art.233 alin.(1) și (2) și art.234 alin. (1) și apelantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Completul specializat al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că Olga Maluda a depus cererea de recurs într-o altă limbă decât cea prevăzută de legislație și fără a anexa traducerea cererii de recurs, deși a fost obligată prin lege să depună actul enunțat în limba oficială.

Prin încheierea din 09 noiembrie 2022 a Curții Supreme de Justiție, Olgăi Maluda i-a fost acordat termen până la 21 noiembrie 2022, pentru prezentarea recursului tradus în limba de stat, fiind recepționată de ultima la 18 noiembrie 2022, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f.d.160, vol.III).

Până la data examinării admisibilității recursului, Olga Maluda nu s-a conformat cerințelor indicate prin încheierea din 09 noiembrie 2022 a Curții Supreme de Justiție și nu a înlăturat neajunsurile constatate la depunerea cererii de recurs.

În această ordine de idei, în conformitate cu prevederile art. 26 Cod administrativ, limba de procedură în fața autorităților publice și a instanțelor de judecată competente este cea prevăzută de legislație. Deci, unul din principiile comune și fundamentale ale procesului de contencios administrativ este principiul limbii oficiale de procedură, care este consacrat în art.118 din Constituție, art.26 din Cod administrativ și art.9 din Legea cu privire la organizarea judecătorească.

La rândul său, prevederile conținute în art.118 din Constituție sunt necesare pentru asigurarea respectării drepturilor și libertăților constituționale ale cetățenilor în condițiile egalității depline în fața legii. Reglementările invocate au fost reluate și incorporate în textul legilor procedurale, fiind coroborate cu tratatele internaționale, Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului, care nu impun condiții privind limba în care se desfășoară procesul, prezumând că ședința de judecată se desfășoară în limba națională a statului.

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține în speță și prevederile art.1 alin.(2) Cod administrativ, conform cărora legislația administrativă se întemeiază pe normele constituționale dezvoltate în prezentul cod, în alte legi și în alte acte normative subordonate legii, care reglementează raporturile administrative și care trebuie să fie în concordanță cu Constituția Republicii Moldova.

În conformitate cu art.13 din Constituție, limba de stat a Republicii Moldova este limba moldovenească, funcționând pe baza grafiei latine, care în lumina Hotărârii Curții Constituționale a Republicii Moldova nr.36 din 5 decembrie 2013, urmează a fi înțeleasă ca limba română. Caracterul oficial al limbii instituie obligativitatea utilizării acesteia în raporturile cetățenilor cu autoritățile statului, în această limbă fiind redactate și aduse la cunoștința publică toate actele oficiale ale statului. Totodată, prin hotărârea din 04 iunie 2018 a Curții Constituționale, a fost constatată desuetudinea Legii nr.3465 din 01 septembrie 1989 cu privire la funcționarea limbilor vorbite pe teritoriul RSS Moldovenești. Curtea a notat că conform art.74 alin. (1) din Legea nr. 100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative, efectul constatării desuetudinii unei legi presupune încetarea acțiunii sale, tot așa cum se întâmplă în cazul abrogării ei.

Din cele menționate rezultă că procedura judiciară poate fi efectuată în altă limbă, însă documentele procesuale judiciare se întocmesc în mod obligatoriu și în limba prevăzută de legislație, iar cetățenii care nu posedă sau nu vorbesc limba prevăzută de legislație au dreptul să se exprime în limba maternă în cadrul procedurilor judiciare, chiar și în ipoteza în care cunosc limba de stat, fiind un beneficiu legal acordat acestora.

În aceste condiții, completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că Olga Maluda contrar prevederilor art.26 din Codul administrativ a depus cererea de recurs într-o altă limbă decât cea prevăzută de legislație, fără a anexa traducerea cererii de recurs și nu a lichidat neajunsul în termen, adică până

la 21 noiembrie 2022, specificat în încheierea din 09 noiembrie 2022 a Curții Supreme de Justiție.

Or, prin cererea din 21 noiembrie 2022 depusă în limba rusă, Olga Maluda își manifestă dezacordul vis-a-vi de încheierea din 09 noiembrie 2022 a Curții Supreme de Justiție, care i-a fost comunicată în limba română.

Prin urmare, completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează că atunci când cererea de recurs împotriva deciziei instanței de apel este redactată într-o altă limbă decât cea prevăzută de legislație, prin prisma art.246 alin.(2) lit.f) coroborat cu art.26 Cod administrativ este aplicabilă sancțiunea procedurală sub forma inadmisibilității recursului.

Or, instanțele de judecată nu se pot preocupa de traducerea cererilor înaintate instanței (de chemare în judecată, apel sau recurs) dintr-o altă limbă în limba oficială din simplul considerent că această pretinsă obligație depășește cadrul împuternicirilor de a înfăptui justiția în mod imparțial și echidistant. Obligația instanței de judecată este de a asigura participanții la proces să ia cunoștință de actele, de lucrările dosarului și să vorbească în judecată prin interpret, în cazul când nu cunosc limba prevăzută de legislație.

Din considerentele menționate, completul specializat din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Olga Maluda împotriva deciziei din 20 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău sub aspectele mai sus enunțate.

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității și recursul depus de Olga Maluda.

În conformitate cu art.230 și art.246, art.26, 246 alin.(2) lit.f) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității și recursul depus de Olga Maluda se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Iurie Bejenaru

Aliona Miron